

umaadelig Skade deroppe ved at gøre, hvad det kan, for at lægge Danmark og det danske Folk for Had". Det er denne Mands Opfattelse. Naar det ærede Medlem fra Færøerne har betvivlet, at jeg kunde have faaet megen Indsigt i Sagerne ved at opholde mig paa Færøerne i 14 Dage — det var nu noget længere —, vil jeg dog sige, at der er andre Mænd, som vistnok maa anses for kyndige paa dette Omraade, der har en anden Opfattelse af, hvor meget jeg kan have set og hørt og lært paa Færøerne i den Tid, jeg var der. Det er f. Eks. Tilfældet med en Mand, der som Læge har boet deroppe i 7 eller 9 Aar — jeg husker i Øjeblikket ikke nøjagtigt hvilket — og nylig er kommet hened. Det er Amtslæge Ingbøl i Skanderborg. Efter at have gjort opmærksom paa — hvad det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa —, at det var en Misforstaaelse af mig, naar jeg mente, at der kun manglede Telefon paa Nolsø, siger han: Det er naturligvis kedeligt, at De har gjort Dem skyldig i den Fejl, da hele Deres Fremstilling ellers er saa korrekt, for den vil naturligvis blive benyttet af Mortensen og „Tingakrossur“. Bagatel, som den er, vil den blive slaaet op til Hovednummeret, og Hr. Mortensen og „Tingakrossur“ vil da mene at have sejret paa det Punkt. Han siger, at han forbavses over, at jeg har formaaet at sætte mig saa meget ind i Sagerne, som jeg har, i den korte Tid, jeg har været deroppe. Han siger om, hvad jeg har sagt og skrevet: „Det er netop Sagen, at Menigmand deroppe, Fiskerne, de ubemidlede, kommer til at betale Gildet baade rent økonomisk set men ogsaa — og ikke mindst — kulturelt“. Og saa siger han videre: „Jeg vil til de Herrers Undskyldning anføre, at jeg ikke tror, de forstaaer det. Overblik er der jo ingen af dem, der har, og den Smule, der er, forsvinder i Fanatisme og Magtbegær, der under saadanne smaa Forhold, hvor alle afslibende Momenter mangler, let bliver alt dominerende Egenskaber“. Altsaa, en Mand, der som Læge har opholdt sig en betydelig Aarrække paa Færøerne, mener, at jeg har faaet ikke saa ganske lidt ud af mit Ophold deroppe, medens det ærede Medlem fra Færøerne naturligvis finder, at det er ganske lidt, i alt Fald

alt for lidt til, at jeg kan tillade mig at udtale en Mening om færøske Forhold.

Det ærede Medlem (Edward Mortensen) anførte som Bevis for, hvor lidt jeg kendte til, hvordan Embedsmændene paa Færøerne er, at Landfogeden kun havde været ansat deroppe i et halvt Aar. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han i samme Forbindelse burde have sagt, at det er anden Gang, Landfogeden er oppe paa Færøerne. Han har tidligere været der som Fuldmægtig hos Sorenskriveren. Saa var han herhjemme en Tid, og saa søgte han tilbage til Færøerne. Det tyder paa, at denne Mand, som er født henede, har megen Interesse for Færøerne, naar han søger op til et Landfogedembede, der, saa vidt jeg ved, kun er lønnet med 2,400 Kr. Det er ikke et af de store fede Kald, men magrere er det dog ikke, end at det ærede Medlem allerede 24 Aar gammel ønskede at faa det. Det var der ikke noget at sige til ud over det, at det ærede Medlem skulde lade være med 24 Aar gammel at søge et Embede, som han dog ved, man skal være myndig for at beklæde. Man kan nok forlange af en Mand, der vil være Politimester, at han ved, at man i alt Fald skal være myndig, før man kan blive Politimester. (Edward Mortensen: Det var jeg ogsaa!) Saa har det ærede Medlem vel søgt om at blive myndig, for det ærede Medlem var da kun 24 Aar. (Edward Mortensen: Jeg var 25!). Det ærede Medlem kunde heller ikke lide, at jeg havde rost Embedsmændene paa Færøerne, og navnlig mente det ærede Medlem at kunne slaa min Ros, eller lad mig hellere sige min Anerkendelse af Embedsmændenes Færd ned ved at tale om de saakaldte Enkepenge. For dem, som ikke ved, hvad der menes dermed, skal jeg oplyse, at der — jeg erindrer i Øjeblikket ikke aldeles nøjagtig Tidspunktet, men det er ogsaa ganske uvæsentligt — vistnok i Julen mellem 1913 og 1914 skete en stor Ulykke paa Norderøerne, og til økonomisk Afbødelse af Følgerne blev der indsamlet Penge, dels paa Færøerne, dels henede. Det ærede Medlem kritiserede stærkt Amtmandens Administration af disse Penge og talte navnlig om, at de var blevet henlagt til en Fond. Da det ærede Medlem sagde